

at det allerede er gældende i arbejdsmarkedslovgivningen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Thor Pedersen tillod sig at uddele hug til flygtninge, som han påstod havde penge til at bestikke menneskesmuglere og rejse den halve Jord rundt.

Jeg har før været inde på det emne og forsøgt at besvare den ondsindede snak om andre mennesker, altså medmennesker, medborgere.

Da mine forældre i 1943 skulle flygte så kort som over til Sverige med fem børn, kostede det 2.000 kr. pr. hoved. Det var 14.000 kr., som min far ikke ejede skyggen af. Det var mere end en årsløn. Huslejen for de syv menneskers bolig på Forchhammersvej i København V var 1.800 kr. om året, og der skulle bruges 14.000!

Det lykkedes at låne dem hos en fjern slægtning, og hvis det ikke havde været muligt, havde der ikke været andet at gøre end at sælge alt sit habengut for at redde livet.

Er det ikke snart på tide, at hr. Thor Pedersen og hans kolleger i Venstre holder op med at svine andre mennesker til, som tvinges på flugt på grund af forfølgelse?

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Bruno Jerup og derefter hr. Thor Pedersen.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg kan jo konstatere, at hr. Thor Pedersen ikke ønsker at svare på det spørgsmål, som blev stillet af hr. Frank Aaen, om, hvorfor Venstre via satspuljeforligssystemet har været medvirkende til at forringe pensionsforholdene for ikke blot pensionister, men også andre på overførselsindkomster med et beløb, der svarer til 1.500 kr.

Det fik vi ikke noget svar på, og det er i virkeligheden noget, der går fra alle.

Men med hensyn til svaret på mit spørgsmål synes jeg, jeg er nødt til at stille et nyt spørgsmål til hr. Thor Pedersen, for hr. Thor Pedersen siger, at med de love, man vedtog dengang, sørgede man for ikke at hæve pengene i Den Sociale Pensionsfond, og det er rigtigt, men så er hr. Thor Pedersen nødt til at svare på, om disse love så var ulovlige. For hvordan kan det være, at man vedtager love, hvori det klart er angivet, hvor pengene skal tages, og at man så

ikke tager pengene dér, hvor det er angivet i lovene?

Så enten er de love, som hr. Thor Pedersen har været medvirkende til, altså ulovlige, eller også er den anden lov ulovlig. Eller måske er begge dele ulovlige. Hvad ved jeg? I hvert tilfælde kommer hr. Thor Pedersen ikke ud over problemet ved det svar.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Jan Petersen spørger, hvad de, der ikke er på dagpenge, så skal leve af, men jeg troede da, at hr. Jan Petersen vidste, at hvis man ikke har været i stand til at finde eller få anvist et job og glider ud af dagpengesystemet, så er man berettiget til bistandshjælp. Det troede jeg da var velkendt for de fleste i Folketinget. Og den måde, man har udmålt hjælpen i bistandssystemet på, er jo også sådan, at folk, der ikke er i dagpengesystemet, er i stand til at leve rimeligt, og sådan skal det vel også være.

Så spørger hr. Bruno Jerup, hvordan og hvorledes man finansierer de love, der vedtages i Folketinget, og dér er det jo klart, at forudsætningen for finansieringen fra Den Sociale Pensionsfond er, at pengene er til rådighed. Og det har altid været udmålt sådan, at der er et loft på 1,5 pct. i restrente, og alle har vidst, at det er det maksimale beløb, der kunne trækkes ud af Den Sociale Pensionsfond. Men det beløb kender man ikke på det tidspunkt, hvor man vedtager en lov, for det opgøres ultimo året.

Sådan er reglerne for Den Sociale Pensionsfond. Så det er egentlig meget enkelt: Den mulige finansiering kommer fra Den Sociale Pensionsfond, og resten kommer altså fra de reserver, som en regering til enhver tid råder over eller indtil videre har rådet over.

Så siger hr. Arne Melchior – med rullende blod: Skal vi nu ikke hjælpe dem, der betaler for at kunne komme væk fra forfølgelse eller undertrykkelse?

Jo, der er jo ingen, der taler om, at vi ikke skal hjælpe alle. Vi skal hjælpe alle. Det er vel det ideelle mål. Men det betyder ikke nødvendigvis, at vi skal hjælpe alle til Danmark, for vi kan måske hjælpe endnu flere, hvis de ikke skal rejse til Danmark, men bliver i nærområdet.

Så det er ikke et spørgsmål om, at man ikke skal hjælpe dem, der har betalt for at rejse, men om at spørge, hvordan vi hjælper flest muligt, og om vi er sikre på, at de, der er i lejrene, egentlig får en rimelig chance, og hvordan vi